

เอกสารและการวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เอกสารที่เกี่ยวข้อง

ชาร์ลส์ เอช แฮนด์ชิน¹ (Charles H. Handschin) กล่าวว่า การเรียนคำในภาษา โดยอาศัยบัญญัติคำเข้ามาช่วยนิยามทำกันในหลายภาษา เช่น ภาษาฝรั่งเศส ภาษาเยอรมัน ภาษาสเปน การทำบัญญัติความถี่ของคำ (Word frequency list) มีคุณค่าต่อการเรียนภาษา การเขียนตำรา การพบทวน การทำแบบฝึกหัด ตลอดจนการทำแบบทดสอบต่าง ๆ

ในหนังสือเล่มเดียวกันนี้ได้กล่าวถึงบุคคลหลายคนซึ่งได้ศึกษาเรื่องศัพท์ โดยการหาความถี่ของคำ เช่น

เอฟ คับบลิว แคดิง (F. W. Kaeding) เป็นคนแรกที่หาความถี่ของคำในภาษาเยอรมัน โดยใช้วิธีทางวิทยาศาสตร์ แล้วรวบรวมไว้เป็นหนังสือชื่อ Haufigkeits Wörterbuch der deutschen Sprache

อี แอล ธอร์ดไคค์ (E.L. Thorndike) ศึกษาคำในภาษาอังกฤษที่มีความถี่สูงสุดจำนวน 10,000 คำ เขียนเป็นหนังสือชื่อ Teacher's Word - Book

ในปี 1920 เอช เคนิสตัน ทำบัญญัติความถี่ของคำในภาษาสเปน โดยอาศัยวิธีการของ Kaeding และ Thorndike

ในปีเดียวกันนี้ คับบลิว เวคพูห์ล (W. Wadepuhl) หาความถี่ของคำจากหนังสือไวยากรณ์ภาษาเยอรมันที่นิยมใช้กัน จำนวน 23 เล่ม ปรากฏว่าในจำนวนศัพท์ 3500 คำ มีคำธรรมดาที่หายไปเพียง 227 คำ ซึ่งเป็นจำนวนคำที่น้อยมากสำหรับใช้เป็นบัญญัติพื้นฐาน

¹Charles H. Handschin, Modern - Language Teaching (New York: World Book Company, 1940), pp. 172 - 185.

(elementary list) เขาจึงค้นคว้าต่อโดยเปรียบเทียบหนังสือต่าง ๆ ได้บัญชีคำ 750 คำ บัญชีนี้ได้รับการปรับปรุงมาเรื่อย ๆ จนมีคำอยู่ 1195 คำ ซึ่งถือว่าเป็นคำสำหรับผู้ที่เรียนภาษา-เยอรมันในสองปีแรก

คณะกรรมการโดยการนำของ แอล เอ วิลเคน (L. A. Wilken) ในเมือง New York ได้รวบรวมคำในภาษาฝรั่งเศส และภาษาสเปน พิมพ์เป็นหนังสือชื่อ French Word and Idiom Lists และ Spanish Word and Idiom Lists

เอลซี เจมมิตัน (Elsie Jamieson) หาความถี่ของคำจากหนังสือไวยากรณ์ ภาษาสเปนที่นิยมใช้กัน จำนวน 10 เล่ม ผลที่ได้คล้ายกับของ Wadepuhl นั่นคือ จำนวนคำ ทั้งหมด 4488 คำ มีคำที่ใช้ธรรมดาโดยทั่วไปเพียง 249 คำ เขาจัดพิมพ์คำศัพท์ 1093 คำ ซึ่งปรากฏในหนังสือตั้งแต่ 5 เล่มขึ้นไปในจำนวน 10 เล่มนี้

วี เอ ซี เฮนมอน (V. A. C. Henmon) เป็นคนแรกในสหรัฐอเมริกาที่นับความถี่ของคำในภาษาฝรั่งเศสโดยวิธีทางวิทยาศาสตร์ เขียนเป็นหนังสือชื่อ A French Word Book, Based on a Running Count of 400,000 Words คำเหล่านี้รวบรวมจากแหล่งต่าง ๆ คือ 80,000 คำ มาจากแบบเรียนในโรงเรียน 140,000 คำ มาจากงานเขียนของนักเขียน ภาษาฝรั่งเศสสมัยใหม่ 50,000 คำ จากบทความในนิตยสาร และ 15,000 ถึง 30,000 คำ มาจาก จดหมาย โทรเลข นวนิยายที่นิยมอ่านกัน บทความทางการเมือง และการทหาร โคลง เรื่องราวจากหนังสือพิมพ์ ร้อยแก้วทางปรัชญา จำนวนคำทั้งหมด 400,000 คำ นำมาทำเป็น พจนานุกรม มีคำศัพท์พื้นฐาน 9,187 คำ หนังสือเล่มนี้กลายเป็นตัวอย่างของการศึกษาคำในปี 1925 และเป็นตัวอย่างการศึกษาคำในเวลาต่อมา

มิลตัน เอ บาคคานัน (Milton A. Buchanan) หาความถี่ของคำจำนวน 1,200,000 คำ จากร้อยแก้วและร้อยกรองภาษาสเปน จำนวน 40 บท โดยความช่วยเหลือของนักศึกษา มหาวิทยาลัย Toronto รวบรวมเป็นหนังสือชื่อ Graded Spanish Word Book

บี คิว มอร์แกน (B. Q. Morgan) ได้ศึกษาบัญชีคำของ Kaeding เขาเลือกคำจำนวน 2402 คำ ที่มีความถี่ตั้งแต่ 200 ขึ้นไป จัดแบ่งเป็น 85 กลุ่ม พร้อมทั้งบอกความถี่และคำที่มาจากรากคำเดียวกัน เขียนเป็นหนังสือชื่อ German Frequency Word Book

จี อี แวน เคอร์ บาค (G. E. Van Beke) พร้อมคณะครูภาษาฝรั่งเศส จำนวน 96 คน จากโรงเรียนและวิทยาลัยต่าง ๆ ทำการตรวจสอบคำจากโคลง 85 บท นิยาย บทละคร บทความจากหนังสือพิมพ์ งานเขียนที่เกี่ยวข้องกับประวัติศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และอื่น ๆ ยกเว้นหนังสือที่ Hermon ตรวจสอบแล้ว รวบรวมเป็นหนังสือชื่อ French Word Book

ทอร์นไคค์ และลอร์จ² (Thorndike and Lorge) ได้ช่วยกันรวบรวมคำศัพท์ไว้ในหนังสือชื่อ The Teacher's Word Book of 30,000 Words หนังสือเล่มนี้รวบรวมคำจากหลายแหล่ง แต่ละคำจะบอกความถี่กำกับ 4 รายการด้วยกันคือ

1. G. หมายถึงความถี่ที่ใช้ทั่วไป
2. T. counts หมายถึง Thorndike general count ในปี 1931 ซึ่งเป็นความถี่ของคำจากตำราเรียน คัมภีร์ทางศาสนา และภาษาอังกฤษชั้นสูง
3. L. counts หมายถึง The Lorge magazine count ซึ่งเป็นการนับความถี่จากวารสารใหม่ ๆ ที่นิยมอ่านกัน
4. S. counts หมายถึง The Lorge - Thorndike Semantic count ซึ่งนับจากหนังสืออ่านของเด็กและผู้ใหญ่ ทั้งเก่าและใหม่ ไม่นับหนังสืออ่านในโรงเรียน

ไมเคิล เวสต์³ (Michael West) ร่วมกับผู้เชี่ยวชาญทางภาษาหลายท่านได้รวบรวมคำศัพท์จากหนังสือประเภทต่าง ๆ เช่น สารานุกรม วารสาร ตำราเรียน นวนิยาย เรื่องราวชีวิตประวัติของบุคคลสำคัญ หนังสือทางคานวิทยาศาสตร์ คำประพันธ์ประเภทร้อยกรอง ได้คำทั้งสิ้น

²Edward Thorndike and Irving Lorge, The Teacher's Word Book of 30,000 Words (New York: Teacher College Columbia University, 1952).

³Michael West, A General Service List of English Words (London: Longman Group Ltd., 1953).

5,000,000 คำ ถือว่าคำศัพท์ที่มีความถี่สูงสุด 2,000 คำแรกเป็นศัพท์พื้นฐานในการเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ คำศัพท์เหล่านี้รวบรวมเป็นหนังสือชื่อ A General Service List of English Words คำศัพท์จะเรียงไว้ตามลำดับตัวอักษร บอกความถี่ต่อหาลานคำ พร้อมทั้งความหมายและจำนวนเปอร์เซ็นต์ที่ใช้ในแต่ละความหมายไว้ให้

การวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในปี 1970 จอร์จ ดิมิตรี เซลิม⁴ (George Dimitri Selim) แห่งมหาวิทยาลัยจอร์จทาวน์ ได้ทำการวิจัยเรื่อง "The Poetic Vocabulary of Iliya Abu Madi (1889? - 1957): A Computational Linguistic Study of 47,766 Content Words" ผู้วิจัยต้องการศึกษาคำศัพท์ที่ใช้ในบทประพันธ์ โดยศึกษาจากหนังสือคำประพันธ์ของนักประพันธ์ชาวอาหรับอเมริกันได้ออกมาดังนี้คือ

1. Abu Madi มีศัพท์ 9,402 คำ นับจากคำทั้งหมด 47,766 คำ
2. จำนวนคำที่มีความถี่ต่ำมีเป็นจำนวนมากกว่าคำที่มีความถี่สูง แสดงว่าภาษานี้มีศัพท์โซมาก
3. ศัพท์ที่เป็นพื้นฐาน (Basic Vocabulary) มี 6.73% ของศัพท์ทั้งหมด
4. ศัพท์ที่ใช้ในการประพันธ์มี 3 แบบคือ
 - ก. คำที่ซ้ำสัมผัสกับคำอื่น (Rhyme word or words with form value) มี 16.22%
 - ข. คำที่เป็นเนื้อความ (Non Rhyme words or words with content value) มี 54.72%
 - ค. คำที่ซ้ำสัมผัสกับคำอื่นและมีเนื้อความในตัวเอง (Rhyme and nonrhyme words or words with form - and - content - value) มี 29.06%

⁴George Dimitri Selim, "The Poetic Vocabulary of Iliya Abu Madi (1889?-1957): A Computational Linguistic Study of 47,766 Content Words," Dissertation Abstracts International, 31 (September, 1970), p. 1253-A.

จากตัวนี้แสดงให้เห็นว่าคำประพันธ์ของภาษา Abu Madi มีค่าที่เป็นเนื้อความมากกว่าสัมผัส

ในปีเดียวกันนี้ โรเซนดา เอล็อก เดอ คัสโตร⁵ (Rosenda Alog De Castro) แห่งมหาวิทยาลัยแคลิฟอร์เนีย ได้ศึกษาหาความถี่ของคำในภาษาตากาลอก จำนวน 12,210 คำ จากหนังสือเรียนที่ใช้ในปีหนึ่งถึงสี่ใน High school

ในปี 1971 แอนเน็ตต์ เอส สไตน์⁶ (Annette S. Stein) แห่ง State University of New York ทำการค้นคว้าเพื่อหาความถี่ของคำจากภาษาพูดของชนเมืองที่ไม่ได้รับการศึกษา และนำคำที่รวบรวมได้มาช่วยในการสร้างแบบเรียนสำหรับการศึกษายุ่งใหญ่

ประชากรคือ นิโกรที่พูดภาษาอังกฤษที่มาสัมคร เข้ารับการศึกษายุ่งใหญ่จำนวน 128 คน เป็นชาย 39 คน หญิง 89 คน ในจำนวนนี้ 51 คนมีอายุ 35 ปี หรือน้อยกว่า และ 77 คนอายุมากกว่า 35 ปี การรวบรวมข้อมูลใช้วิธีสัมภาษณ์ให้ประชากรแต่ละคนเล่าเรื่องจากรูปภาพ และตอบคำถามอื่น ๆ คำพูดเหล่านี้จะอัดลงในเทปแล้วนำมานับคำโดยไม่คำนึงถึงกฎเกณฑ์ทางไวยากรณ์ นำคำที่รวบรวมได้ทั้งหมดจำนวน 263,727 คำ มาหาความถี่ นำบัญญัติความถี่ของคำที่ได้ไปเปรียบเทียบกับบัญญัติคำของ Lauback และของ Mitzel ซึ่งเป็นบัญญัติของคำที่ประชากรกรวกรหาพบ ผลปรากฏว่าประมาณ 58% ของคำที่ได้จากการสัมภาษณ์ครั้งนี้มีอยู่ในบัญญัติของ Lauback และของ Mitzel และกว่า 40% ไม่มีในบัญญัติทั้งสองนี้

⁵Rosenda Alog De Castro, "A Computer - Based Methodology for Word Count in Tagalog," Dissertation Abstracts International, 34 (October, 1970), p. 1682-A.

⁶Annette S. Stein, "Analysis of Word Frequencies and Range in Spoken Language of Adult Black Illiterates," Dissertation Abstracts International, 32 (November, 1971) p. 2395-A.

ในปีเดียวกันนี้ เออร์วิน ฟรานซิส สตีเวนสัน⁷ (Erwin Francis Stevenson) แห่งมหาวิทยาลัยอินเดียนา ได้วิจัยเกี่ยวกับศัพท์ทางคณิตศาสตร์ จากหนังสือคณิตศาสตร์ที่ใช้ในเกรด 1 และเกรด 2 ว่ามีอยู่ในหนังสือคณิตศาสตร์ในเกรด 3 มากน้อยเพียงใด เขารวบรวมและคัดเลือกหนังสือคณิตศาสตร์ที่ใช้ในเกรด 1, 2 และ 3 จำนวน 4 จาก 7 เล่ม ทำการวิเคราะห์หาคัพท์เฉพาะทางคณิตศาสตร์ (technical vocabulary) ตามหัวข้อดังนี้ number geometry size value shape quantity degree position (in time or space) money measurement

พบว่าในหนังสือทั้ง 4 เล่มมีศัพท์เฉพาะทั้งหมด 369 คำ ศัพท์เฉพาะที่ปรากฏในหนังสือแต่ละเล่มมีดังนี้

หนังสือของ	Harper and Row	มี	311	คำ
	Addison Wesley	มี	303	คำ
	Houghton Mifflin	มี	301	คำ
	American Book	มี	199	คำ

ผลการวิจัยสรุปได้ว่า ศัพท์ที่ใช้ในหนังสือของสำนักพิมพ์ต่าง ๆ เหล่านี้ยังมีน้อย จึงเป็นหน้าที่ของครูที่จะต้องติดตามอ่านหนังสืออื่น ๆ มาประกอบการสอนเพิ่มเติม

ในปีเดียวกันนี้ เดวิด คริสโตเฟอร์ มอนต์โกเมอรี⁸ (David Christopher Montgomery) แห่งมหาวิทยาลัยอินเดียนา ได้ทำการวิจัยเรื่อง "Some Characteristics of A Basic

⁷Erwin Francis Stevenson, "An Analysis of the Technical and Semi - Technical Vocabulary Contained in Third Grade Mathematics Text-books and First and Second Grade Readers," Dissertation Abstracts International, 33 (December, 1971), p. 3012-A.

⁸David Christopher Montgomery, "Some Characteristics of Basic Vocabulary For Soviet Uzbek Literary Language," Dissertation Abstracts International, 32 (April, 1972), p. 5746-A.

Vocabulary for Soviet Uzbek Literary Language" ผู้วิจัยต้องการหาคำศัพท์พื้นฐานของภาษา Uzbek เนื่องจากภาษานี้เป็นภาษาที่มีคำศัพท์มาก แต่มีศัพท์พวกหนึ่งที่มีความถี่สูงมาก เขาวิเคราะห์คำศัพท์จากตำราเรียนปัจจุบันของ Uzbek จำนวน 53 เล่ม ผลการวิจัยได้ศัพท์ทั้งหมด 5,266 คำ แล้วคัดเลือกคำศัพท์ที่มีความถี่สูง เอามาแยกเป็นศัพท์ 3 ชนิดคือ

1. Core Vocabulary คือ คำที่มีความถี่สูงสุดมี 117 คำ คิดเป็น 2.22% ของคำศัพท์ทั้งหมด
2. Basic Vocabulary คือ คำที่มีความถี่สูง 354 คำ คิดเป็น 6.72% ของศัพท์ทั้งหมด
3. Main Vocabulary คือ ศัพท์ที่มีความถี่ค่อนข้างสูงมี 625 คำ คิดเป็น 11.86% ของศัพท์ทั้งหมด

งานวิจัยที่ทำในประเทศไทย

งานวิจัยที่เกี่ยวกับความถี่ของคำในเมืองไทยยังมีไม่มากนัก การวิจัยเกี่ยวกับภาษาอังกฤษส่วนใหญ่เน้นทางคามปัญหาการเรียนการสอน การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนในระดับต่าง ๆ ตลอดจนการสำรวจความสามารถในการอ่านและการเขียนของนักเรียน งานวิจัยเกี่ยวกับศัพท์โดยตรงมีน้อย ส่วนมากเรื่องของศัพท์จะเป็นเพียงส่วนหนึ่งของการอ่านและการเขียน งานวิจัยที่เกี่ยวกับศัพท์ที่พอจะกล่าวถึงได้มีดังนี้

พิตร วัลย์ โกวิทวิท⁹ ทำการวิจัยเรื่อง "ความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจคำศัพท์กับความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5" ความมุ่งหมายเพื่อที่จะศึกษาสัมฤทธิ์ผลความเข้าใจคำศัพท์ตลอดจนความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจคำศัพท์ และความเข้าใจเรื่องที่อ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

⁹พิตร วัลย์ โกวิทวิท, "ความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจคำศัพท์และความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5" (วิทยานิพนธ์ ครุศาสตร์มหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2514).

(ฝ่ายประถม) ผู้วิจัยตั้งสมมุติฐานไว้ว่า นักเรียนที่มีความสามารถในการเข้าใจคำศัพท์สูงจะมีความสามารถในการเข้าใจเรื่องท่อ่านสูงด้วย

ผลการวิจัยปรากฏว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจคำศัพท์ และความเข้าใจในการอ่าน = 0.801 มีนัยสำคัญที่ .05 อยู่ในระดับสูง แสดงว่าถ้านักเรียนคนใดได้คะแนนสูงหรือต่ำกว่าค่าเฉลี่ยในเรื่องความเข้าใจคำศัพท์ก็จะได้คะแนนสูงหรือต่ำกว่าค่าเฉลี่ยในเรื่องความเข้าใจในการอ่านด้วย

004753

มุลลี สี่ตะบุตร¹⁰ ได้ศึกษาเรื่อง "การวิเคราะห์แบบเรียนภาษาอังกฤษชุด English for Thai Students ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ตามหลักภาษาศาสตร์ และหลักจิตวิทยาการเรียนรู้" ผลการวิจัยเกี่ยวกับศัพท์ในหนังสือแบบเรียนชุดนี้พอสรุปได้ว่า

1. คำศัพท์ที่ใช้ในแบบเรียนชุดนี้มีประมาณ 67.98% ปรากฏในหนังสือ A General Service List of English Words ของไมเคิล เวสต์
2. คำศัพท์ในแบบเรียนส่วนใหญ่มีความเหมาะสมกับวัยของเด็ก และการสอนศัพท์ส่วนใหญ่เป็นไปตามหลักจิตวิทยาแห่งการเรียนรู้
3. จำนวนคำศัพท์ในแบบเรียนชุดนี้เพียงพอสำหรับเด็กๆระดับนี้ คือประมาณ 1,500 คำ
4. ในแต่ละบทมีศัพท์ใหม่มากเกินไปบ้าง น้อยเกินไปบ้าง คละกันไป ซึ่งไม่เหมาะสมกับวัยของเด็ก เพราะเมื่อเด็กโตขึ้นย่อมจะมีความสามารถในการจำมากขึ้น ศัพท์ที่ควร จะเพิ่มขึ้น
5. คำศัพท์ที่เด็กไม่เคยเห็นมาก่อน และไม่ได้อยู่ในจำนวนคำศัพท์ใหม่มี 300 คำ
6. คำศัพท์ที่ปรากฏก่อนที่จะมีการสอนคำนั้นมี 58 คำ
7. คำศัพท์ที่มีความหมายเหมือนกัน หรือตรงกันข้าม มักจะสอนแยกจากกัน

¹⁰มุลลี สี่ตะบุตร, "การวิเคราะห์แบบเรียนภาษาอังกฤษชุด English for Thai Students ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นตามหลักภาษาศาสตร์ และจิตวิทยาการเรียนรู้" (วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร, 2514).

สุธา เมตไตรพันธุ์¹¹ ได้ศึกษาเรื่อง "ความถี่ของคำในหนังสืออ่านภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย" ผลการวิจัยปรากฏดังนี้ คือ

ก. จำนวนคำศัพท์ที่มีความถี่ตั้งแต่ 3 ครั้งขึ้นไปของหนังสือแต่ละเล่มดังนี้คือ

1. Gandhiji	216	คำ
2. Seven Inventors	214	คำ
3. A Tale of Two Cities	426	คำ
4. The Stories of Shakespeare's Plays	128	คำ
5. A Pair of Spectacles	48	คำ
6. Rebecca	186	คำ
7. Six Physicists	231	คำ
8. Vanity Fair	417	คำ
9. Little Women	102	คำ
10. Oliver Twist	146	คำ
11. Who Did It First?	74	คำ
12. Lorna Doone	121	คำ
13. The Prisoner of Zenda	173	คำ
14. The Murder of Roger Ackroyd	145	คำ
15. Jane Eyre	402	คำ

ข. คำศัพท์ที่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายควรรู้มีจำนวน 1030 คำ ไม่รวมศัพท์ระดับประถมศึกษาตอนปลาย และมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 1723 คำ

¹¹ สุธา เมตไตรพันธุ์ "ความถี่ของคำในหนังสืออ่านภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย" (วิทยานิพนธ์ คุรุศาสตร์มหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2515).

จूरีย์ ทองเวส¹² ได้ศึกษาความรู้ศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 แผนกวิทยาศาสตร์ที่ไซหนังสือตามหลักสูตร พ.ศ. 2513 ของโรงเรียนมัธยมแบบประสม กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 แผนกวิทยาศาสตร์ ในโรงเรียนสามเสนวิทยาลัย จำนวน 164 คน ผู้วิจัยมีความมุ่งหมายที่จะศึกษาความรู้ศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนมาแล้วในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 - 5 มีมากน้อยเพียงใด เปรียบเทียบความถี่ของศัพท์แต่ละคำในข้อทดสอบกับความถี่ของศัพท์จากตำราเรียน เพื่อดูว่านักเรียนจำคำประเภทที่มีความถี่สูงได้อย่างไร นอกจากนั้นยังหาความสัมพันธ์ของความรู้ศัพท์ทั้งสามประเภทคือ คำนาม คำกริยา คำคุณศัพท์ และกริยาวิเศษณ์ของนักเรียน ผลของการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. มีนักเรียน 31.10% ของผู้เขาสอบ มีความรู้และจำศัพท์ที่สูง คือสอบได้ร้อยละ 75 ขึ้นไป นอกนั้นมีความรู้และจำศัพท์ปานกลางคือสอบได้ระหว่างร้อยละ 75 - 25
2. นักเรียนมีความรู้และจำศัพท์ที่มีความถี่สูงได้มากกว่าศัพท์ที่มีความถี่ปานกลางหรือคำ
3. นักเรียนรู้คำนามมากที่สุด และรู้คำกริยาน้อยที่สุด

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

¹²จूरีย์ ทองเวส, "การศึกษาความรู้ศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 แผนกวิทยาศาสตร์ ที่ไซหนังสือตามหลักสูตร พ.ศ. 2513 ของโรงเรียนมัธยมแบบประสม" (วิทยานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษาระสานมิตร, 2516).